

HSV ONS GENOEGEN - ALMERE

"De winterwedstrijd van 2009"

Het was natuurlijk een heel leuk idee, een wedstrijd organiseren in de winter. Het was overigens niet eens ons eigen idee, maar dat terzijde. Een wedstrijd alleen voor de echte bikkels, een wedstrijd alleen voor echte mannen die tegen een stootje kunnen, een wedstrijd voor echte kerels! En ach, hoeveel risico loop je als je hier zoiets organiseert? Immers, echte winters hebben we hier in Nederland toch al lang niet niet meer? Wanneer was nou de laatste keer dat we hier op het grote water konden schaatsen?

Daarom was een datum prikken eigenlijk slechts een formaliteit. Gewoon, ergens in januari als Marc en ik vrij waren, dan is het per slot van rekening winter, en verder hoeft je toch nergens rekening mee te houden? En wat blijkt dan? Het gaat ineens vriezen. En niet zo maar een beetje! De Vaartplas was binnen een paar dagen verandert in een ijsbaan. En dan heb je als organisatie toch een klein probleem. Dan moet de boel verplaatst worden, en omdat er ook een maaltijd aan de wedstrijd verbonden zat moesten we dat natuurlijk ook verzetten. Veel keus hadden we niet, dus vooruit maar, de wedstrijd werd uitgesteld van 18 januari naar 1 februari.

Die 2 weken zouden dan toch wel voldoende moeten zijn om het ijs te laten verdwijnen. En inderdaad, het ging een tijdje de goede kant op. Helaas bleek dat alleen stek 3 op de Vaartplas (het originele wedstrijdparcours) na een week nog niet te bevissen was door een aanzienlijke ijslaag, dus dat vroeg weer om onze aandacht. De weersverwachtingen waren niet echt dusdanig dat het restant aan ijs snel zou verdwijnen, dus we besloten daarom om een gedeelte van de Lage Vaart bij het parcours te trekken, zodat het koppel van stek 3 daar naartoe kon gaan. En omdat iedereen bij zo'n wedstrijd gelijke kansen moet hebben, mochten ook de andere deelnemers kiezen: Lage Vaart of Vaartplas. Eigenlijk wel apart, met een beetje mazzel konden we gelijk zien waar je nou beter kon gaan vissen in de winter.

Opvallend was dat de meesten toch voor de Lage Vaart kozen, maar uiteindelijk bleek dat er helemaal niks te kiezen viel. Er kwam ineens weer een periode van behoorlijke vorst, en in een mum van tijd lag de gehele Vaartplas weer dicht. En dus moest iedereen naar de Lage Vaart verhuizen, tenminste, als die niet dicht zou vriezen. Want dan moesten we de wedstrijd weer uitstellen, en zouden we waarschijnlijk door privé verplichtingen een week of 4 moeten wachten.

Gelukkig bleef de Lage Vaart open, ik denk omdat er constant een stevige wind overheen blies. Het was nog even spannend, maar uiteindelijk konden we dan toch op 1 februari met de wedstrijd beginnen. Het was bedoeld als een winterwedstrijd, en dat werd het zeker. Het was koud (rond het vriespunt) en er waaide een stevige oostenwind over het parcours, waardoor de gevoelstemperatuur zo ongeveer rond de -15°C uitkwam. Vooraf hadden we al gewaarschuwd om jezelf goed te kleden, en de meesten hadden dat dan ook gedaan.

Zoals je op de onderstaande foto's kunt zien vroom er constant een laagje ijs op de lijn op het gedeelte wat af en toe in het water verdween. Heel apart allemaal, voor mij persoonlijk in ieder geval de eerste keer dat ik zoiets zie. Want eerlijk is eerlijk: normaal zie je mij in deze tijd van het jaar echt niet aan de waterkant. Maar ja, soms heb je geen keus

Vooraf verzamelen voor de loting was deze keer niet nodig, want we hadden vooraf de stekken al verloot. We konden direct door naar de stek om zo snel mogelijk de tent op te zetten, zodat je in ieder geval enige beschutting had. Een groot aantal deelnemers had ook een gaskachelje meegenomen, maar al snel bleek dat 1 en 1 niet altijd 2 is.

Zo'n gaskachel werkt namelijk niet goed bij lage temperaturen, de gasflessen (propan gas) leveren, als ze te koud zijn, niet genoeg druk om het vuur te laten branden. De enige optie was om de busjes om de beurt in je kleding te verwarmen, en af en toe even een 'verwarmde' bus in het apparaat doen. Allemaal wat omslachtig, maar ach, je moet toch wat. Ondertussen waaide er nog steeds een meer dan stevige wind over het parcours, zoals je op onderstaande foto's kan zien. Het was echt koud

Overigens zijn er ook nog enkele prachtige sfeerfoto's gemaakt, die zie je hieronder:

Maar goed, we kwamen natuurlijk om te vissen, en langzaam maar zeker werden alle hengels opgetuigd, en konden de aasjes op de gekozen plek hun werk gaan doen. De vraag was natuurlijk of de vis er wel zat, en of ze zouden bijten. Oorspronkelijk was dat wél de reden waarom we in eerste instantie voor de Vaartplas hadden gekozen. Met zijn diepe putten van 6 á 7 meter zou de plas een echte winterstek moeten zijn. Maar ach, er zou op de Lage Vaart toch ook wel wat te halen zijn?

Inmiddels hadden wij de tent van mijn vismaat opgezet en ingericht, en zoals je op de foto hieronder kunt zien was de kachel al ontstoken. Samen met de brander voor de koffie gaf het toch genoeg warmte om een behaaglijk gevoel te krijgen als je van buiten naar binnen ging. Het had allemaal wel wat aparts, ik vraag me af wat de gemiddelde passant wel niet gedacht zal hebben.

Gaandeweg de wedstrijd besloot ik om even een stukje te gaan lopen en even een kijkje te nemen bij de burens. Even kijken of de stemming er nog een beetje inzat, zeg maar. Nou, dat viel niet tegen. Ook bij de burens brandde de kachel, en zat de stemming er goed in. De uitnodiging om een rookworstje mee te eten sloeg ik maar af, we hadden zelf al de nodige versnaperingen naar binnen gewerkt, en er zat nog meer bij ons in de tas. We hebben wel wat afspraken gemaakt voor een uitje richting het grote water medio juli, deze mannen gaan ons daar (net als Henry) mee helpen. Meer info hierover tzt in het KCA-café.

Bij Chris en Dave hetzelfde verhaal: ook in de tent, en ook een kachelkje erbij. Probleem met de koude gasbussen hebben zij opgelost door de bus die niet gebruikt werd óp de kachel te leggen. Wel hielden ze hem constant in de gaten, die gasbus moet natuurlijk niet té heet worden. Het blijft uiteindelijk toch gas wat erin zit, en daarmee moet je natuurlijk toch altijd uitkijken. Voor je het weet ligt je tent bij de buren

Vervolgens nog even naar Marco en Rick, en ik mocht nog even poseren voor één van de meest charmante foto's uit mijn carrière als sportvisser. Maar ja, zo'n poolpak zit toch wel erg prettig als het weer het af laat weten. Overigens hadden Marco en Rick het prima naar de zin, en zij hadden een Coleman kachel die op propaangas werkt. Propaan werkt, in tegenstelling tot butaan, wél gewoon bij lagere temperaturen (tot -30° c). Tja, een goede voorbereiding is nog altijd het halve werk

..... toch Rene? Rene ging de strijd met de omstandigheden gewoon aan vanachter zijn oval, en was wat dát betreft toch wel de grootste bikkelaar van de dag. Gelukkig had hij af en toe nog wat bezoek (Rene viste alleen), en ook Jerry van [Raven fishing & Outdoor](#), de sponsor van de winterwedstrijd, kwam nog even op bezoek. Overigens niet alleen bij Rene, maar bij iedere deelnemer, en iedereen kreeg namens de sponsor een waardebon van 5 euro, en een pet of muts van X2. Erg attent.

Overigens waren er nog 2 die alleen onder een oval de wedstrijd uitzaten, maar dan wel verpakt in een slaapzak. Marc en Johnny hebben zich prima vermaakt, en naar ik heb begrepen waren de hamburgers prima, maar ook zij hadden wel wat moeite met de kou. Maar ja, wie niet? Ook de vele visite die langs het parcours aanwezig was haakte doorgaans snel af. Het was ook echt geen doen met die kou. En zo zie je maar, je kan het nog zo goed organiseren, sommige dingen heb je nou eenmaal niet in de hand.

Verder heb ik geen bezoekjes afgelegd, want normaal doe ik dat met de auto, maar autorijden met van die grote laarzen wil niet echt lekker. Wel jammer trouwens, ik vind het altijd wel even leuk om hier en daar te buurten, zeker als de omstandigheden bar en boos zijn. Om 16:00 uur zat het er op, er was helemaal niks gevangen, zelfs geen brasem. Maar ja, wat doe je eraan. Hoewel: mijn maat Rob heeft een meerkoet gehaakt en geland, en vervolgens weer onthaakt en vrij gelaten. Meerkoeten tellen niet mee, maar het maakt hem toch een beetje de morele winnaar van de dag. Het levert alleen verder helaas niks op.

Vervolgens zijn we met zijn allen naar de manege in Almere Buiten gegaan, waar men keurig enkele tafels voor ons gereserveerd had. Alle deelnemers werden ontvangen met, naar keuze, koffie of warme chocolade melk, waarna we begonnen met de prijsuitreiking. Er was niks gevangen, dus de prijzen moesten verloot worden.

De prijzen waren deze keer afkomstig van [Raven fishing & Outdoor](#), de sponsor van de winterwedstrijd. In tegenstelling tot onze andere wedstrijden hadden we er deze keer voor gekozen om niet voor iedereen een prijs te hebben, maar om 4 duurdere prijzen te nemen. Wat er op de prijzentafel lag was een Horizon rod pod van Fox, een tentlamp van Fox die op een draadloze zender werkt. Heb je beet, gaat in de tent vanzelf het licht aan. Veel gekker moet het niet worden..... Dan lag er nog een tackle box van Fox, en de hoofdprijs was een tent van Dave Lane compleet met overwrap.

Uiteindelijk trok Raymond het winnende lotnummer, het was nummer 20, en dat was Ron. Er reageerde alleen niemand, dat was wel apart. En wat bleek: Ron was er niet, maar Wim viste in zijn plaats. En nu was Wim dus ook de winnaar van de hoofdprijs, de tent met overwrap maar dus niet!

Wim koos voor de rod-pod, wat natuurlijk ook een mooie prijs is. Gefeliciteerd!

En dat gaf weer nieuwe moed voor de andere deelnemers. Wederom trok Raymond een lootje, en het was nummer 4. Harry was de gelukkige, en Harry koos wel voor de tent. Die was eruit!

Vervolgens waren er nog 2 nummers te trekken, en de 2 resterende prijswinnaars bleken ook nog samen een koppel te vormen: Rick en Rick werden respectievelijk 3e en 4e, en zo waren de prijzen verdeeld.

Tijd om te eten. Op het menu stond patat met een frikadel of kroket, of snert met roggebrood en spek. Het smaakte mij in ieder geval prima, dat hebben ze bij de manege prima voor elkaar.

Vervolgens was het tijd om afscheid te nemen, de winterwedstrijd zat erop. Wat mij betreft zeker voor healing vatbaar, maar toen ik mijn collega vroeg of hij er ook zo over dacht was het antwoord:

"vraag dat aan het eind van het jaar nog maar een keer!"

Jos.